

XII Förlikningsnämnden.

Berättelsen öfver fattigsakförarens i Helsingfors stad verksamhet under år 1896 är af följande innehåll:

„Jämligt den af Förlikningsnämnden i Helsingfors den 1 Juni 1891 fastställda instruktionen för fattigsakföraren härstädes åligger det honom att hvarje år innan Februari månads utgång till Förlikningsnämnden aflemna fullständig redogörelse och berättelse öfver sin verksamhet under föregående år. Till fullgörande af denna föreskrift öfverlemnas härmed redogörelse för fattigsakförarens verksamhet under år 1896.

Sättet för utöfvandet af fattigsakförarens verksamhet.

Uti de berättelser mina företrädare i befattningen afgifvit hafva de redogjort för de grundsatser, som vid utöfvandet af fattigsakförarens åligganden af dem följts. För såvidt jag nu efter den jämförelsevis korta tid, jag skött desamma, kan bedöma, synas dessa grundsatser mig fullt riktiga och ändamålsenliga. Dock anser jag mig här böra något närmare redogöra för det sätt, hvarpå befattningen af mig skötts. — Då en person påkallat mitt biträde i något ärende, har jag städse först kommunicerat mig med motparten, innan jag vidtagit några vidare åtgärder i detsamma. Ofta hafva andra tillgöranden från min sida icke heller påkallats, utan saken blifvit parterne emellan bilagd. Men i de fall då vidare åtgärder befunnits nödiga, har jag innan stämningsmemorial utgifvits sökt kontrollera sökandens uppgifter genom afhörande af personer, hvilka parterne uppgifvit kunna lemna upplysningar i saken. Har målet icke varit fullkomligt enkelt och klart, har jag sedan själf alltid biträdt i rättegången. — Att för öfrigt såvidt möjligt söka förlika tvistande parter och afråda dem från onödiga och om utgången ovissa rättegångar har varit ledande princip för mig vid utöfvandet af denna sakförareverksamhet. Följden häraf har äfven varit att jämförelsevis få mål blifvit dragna inför domstol.

Fattigsakförareinstitutionens betydelse.

Fattigsakförareinstitutionens största betydelse ligger dock, enligt min tanke, hvarken uti de förlikningar, som avslutas inför fattigsakföraren eller uti de rättegångar, som af honom för obemedlade parter utföras, ehuru visserligen ej heller fördelen af dessa bör förbises utan, såsom äfven i en tidigare berättelse fullkomligt riktigt framhållits, uti den trygghet befattningens blotta tillvaro skänker obemedlade parter anspråk. Ty månget berättigadt yrkande, hvilket, då det framställes af en obe-

medlad part, lemnas obeaktadt, vinner ett annat tillmötesgående, då det samma förmedlas af en utaf kommunen tillsatt tjänsteman sådan som fattigsakföraren.

De diariiförda ärendena under år 1896 hafva utgjort 151. Af dessa Diariieförda
ärendens antal.
hafva inkommit

under januari	månad	17
„ februari	„	13
„ mars	„	16
„ april	„	15
„ maj	„	10
„ juni	„	10
„ juli	„	9
„ augusti	„	7
„ september	„	8
„ oktober	„	12
„ november	„	20
„ december	„	14
Summa		151

Beskaffenheten af dessa ärenden äfvensom de åtgärder, hvartill de samma föranledt, framgår af följande tablå; dock ingår icke i densamma de till antalet mycket betydande fall, hvilka icke föranledt till annan åtgärd än lemnande af råd och upplysningar; och hvilka ärenden icke heller finnas diariiförda“.